

Războiul fluturilor: Opoziții și interferențe între spații într-un experiment literar la patru mâini

Una dintre cele mai interesante și originale lucrări publicate de Ego.Proza, Editura Polirom este, cu siguranță, „Războiul fluturilor”, scrisă de criticul Paul Cernat și de poetul moldovean Andrei Ungureanu. Subiectul acestui experiment, fluturii, este, desigur, foarte bizar, dar cartea este o surpriză mulțumită limbajului și stilului ales de autori, caracterizat prin rafinament și absența oricărei vulgarități, precum și unui amestec nostim de poezie și proză și unui „limbaj neconvențional” (limbajul folosit de fluturi într-un alfabet enigmatic, din care cartea însăși este tradusă, în mod ficțional).

Personajele au trăsături psihologice bine definite, care reflectă lumea în care locuiesc, Regatul fluturilor pe timp de zi și Imperiul fluturilor pe timp de noapte. Aceste două lumi există în două momente diferite, adică ziua și noaptea, dar împărtășesc aceleași ținte: să restabilească o ordine primordială care exista înainte de creația lumii opozițiilor de către cei șase licurici. Cel care face legătura între aceste două lumi și caracterul *deus ex machina* al vieții este servitorul celor șase licurici, Chevalier Oranj.

Cartea este plăcută ca divertisment literar, deși intriga poveștii e destul de săracă. Însă, indiferent de stilul ei, atitudinea postmodernă a autorilor, limbajul rafinat și subiectul original demonstrează că „Războiul fluturilor” aparține curentului literar românesc inovator, care ne duce cu gândul la Urmuz, Arghezi și Cărtărescu.